

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Een vrouw heeft **voor hem haar leven willen offeren*** » (« *Une femme a voulu offrir sa vie pour lui* »).

La phrase est, en fait, au passé composé et la forme verbale de « **WILLEN** » aurait dû être au participe passé mais on a ici affaire à ce que l'on appelle le « **double infinitif** », solution intéressante pour éviter les « **temps primitifs** » quand on ne les maîtrise pas.

Les deux infinitifs font l'objet d'un **REJET**, derrière les compléments (« *voor hem* » et « *haar leven* »), à la fin de la phrase. Pour le phénomène du **REJET** du verbe, lisez notre synthèse en couleurs :

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=rejVerbes>

HENDRIKS ONSCHULD IS BEWEZEN
EN NUMMER 17 BRENGT ZIJN GEVAN-
GENE IN VERZEKERDE BEWARING .

Jager en wild hebben zich samen
ingezet... Wij hebben een drama
niet kunnen voorkomen... Eens
zal ik de jacht hernemen !

Zonder het gebazel over de Vlie-
gende Hollander zou Pieter
Kniers waarschuwingen mis-
schien...

Robert!... Ik zei je toch! Ik heb
de Vliegende Hollander en het
spookschip echt gezien!
Hij kwam aan wal en...

Laat die onzin, Joeki! Wij
wachten op nieuws over
de ongelukkigen !

Joeki spreekt de waar-
heid! Maar... Ik kom van
het hospitaal...

Wat de Vliegende Hollander niet
kon bereiken heeft Hendrik
bereikt! Een vrouw heeft voor
hem haar leven willen te
offeren !

De liefde van Aletta en Hendrik
was sterker dan mijn voor-
spelling! Zij zijn buiten ge-
vaar!... Zij leven!

108